

STL #3

ZŁOŻONOŚĆ OBLICZENIOWA, ITERATORY, ALGORYTMY

CODERS
SCHOOL

MATEUSZ ADAMSKI

ŁUKASZ ZIOBRÓŃ

ZADANIA

Repo GH [coders-school/st1](#)

Zadania wykonywane podczas zajęć online nie wymagają ściągania repo. Pliki będą tworzone od zera.

KRÓTKIE PRZYPOMNIENIE

CO JUŻ WIEMY

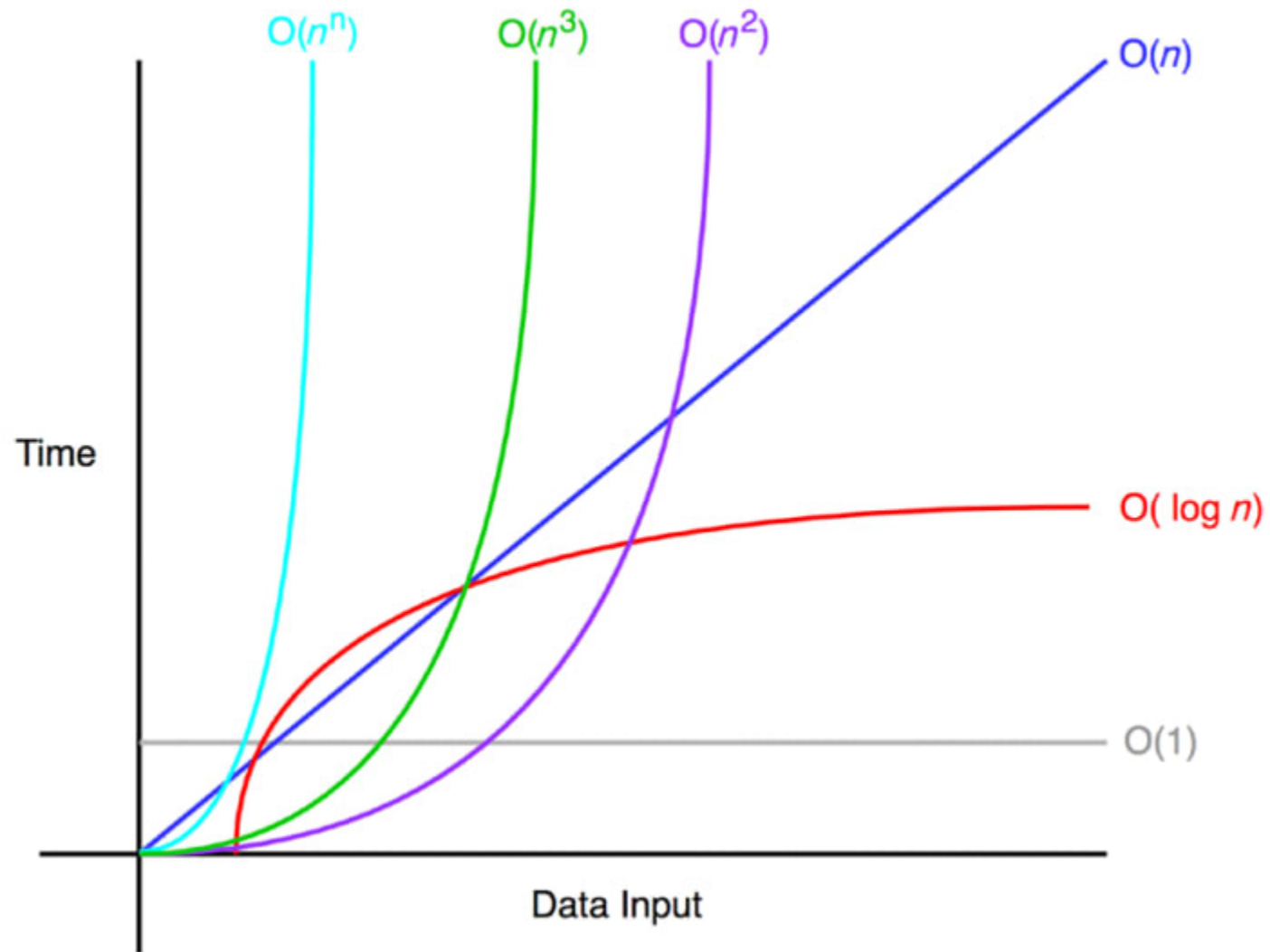
- co zapamiętaliście z poprzednich zajęć?
- co sprawiło największą trudność?
- co najłatwiej było wam zrozumieć?

AGENDA

- Złożoność obliczeniowa
- Iteratory
- Algorytmy

ZŁOŻONOŚĆ OBLICZENIOWA

ZŁOŻONOŚĆ OBLICZENIOWA

DEFINICJA

Złożoność obliczeniowa - oszacowanie czasu wykonania algorytmu. Mierzymy liczbę operacji, następnie szukamy funkcji opisującej liczbę operacji w zależności od danych wejściowych. Notacja O (dużego O) jest szacowaniem z góry. Ponieważ chcemy tylko przybliżyć wartość, pomijamy wszelkiego rodzaju stałe, które nie mają znaczenia dla dużych zbiorów danych wejściowych oznaczanych jako n . Zatem $O(2n + 5)$, $O(2n)$ i $O(n)$ są uznawane za złożoność obliczeniową $O(n)$.

ZŁOŻONOŚĆ $O(1)$

Jest to tzw. złożoność stała, która jest niezależna od liczby danych wejściowych. Przy obliczeniu sumy ciągu arytmetycznego (kod poniżej), nie iterujemy po wszystkich elementach tablicy, zatem czas wykonania jest stały i niezależny od wielkości tablicy.

```
int sum(std::vector<int> vec) {  
    if (vec.empty()) {  
        return 0;  
    }  
  
    return (vec.front() + vec.back()) * vec.size() / 2;  
}  
  
int main() {  
    std::cout << sum({1, 2, 3, 4, 5, 6}) << std::endl;  
  
    return 0;  
}
```

Output: 21

ZŁOŻONOŚĆ $O(\log n)$

Wyobraźmy sobie, że szukamy numeru telefonu naszego kolegi Andrzeja. Bierzemy książkę telefoniczną i otwieramy ją na środku i patrzymy, że wypada nam osoba o imieniu Kornelia. Wiemy, że Andrzej jest w pierwszej połowie książki adresowej, gdyż litera K jest dużo dalej w alfabecie niż litera A. Zatem znów otwieramy na środku pierwszej połowy i patrzymy, że widnieje tam imię Dominik. Więc powtarzamy nasze szukanie natrafiając w kolejnej części na Bartka, aż w końcu trafiamy na Andrzeja. Takie przeszukiwanie, w którym za każdym razem odrzucamy połowę zakresu jest właśnie zapisywane w notacji $O(\log n)$.

```
std::vector<int> vec{1, 2, 3, 4, 5, 6};  
std::cout << std::boolalpha  
           << std::binary_search(begin(vec), end(vec), 2) << std::endl  
           << std::binary_search(begin(vec), end(vec), 0) << std::endl;
```

Output:

```
true  
false
```

ZŁOŻONOŚĆ $O(n)$

Wyobraźmy sobie teraz sytuację, że w książce adresowej szukamy numeru Żanety. Jednak nie będziemy teraz przeszukiwać binarnie, tylko sprawdzimy ile zajmie nam to, gdy będziemy szukać osoba po osobie. Więc zaczynamy od litery A i 4 dni później znajdujemy w końcu numer Żanety 😊. Taka złożoność, gdzie sprawdzamy po kolei każdy element jest złożonością $O(n)$.

ZŁOŻONOŚĆ $O(n)$ - PRZYKŁAD

```
constexpr size_t samples = 1'000'000'000;
constexpr size_t search_num = 987'654'321;
std::vector<int> vec(samples);
std::iota(begin(vec), end(vec), 0);

auto start = std::chrono::high_resolution_clock::now();
std::binary_search(begin(vec), end(vec), search_num);
auto stop = std::chrono::high_resolution_clock::now();
std::cout << "O(logn): " << std::chrono::duration_cast<std::chrono::nanoseconds>(stop - start).count() << " ns\n";

start = std::chrono::high_resolution_clock::now();
for (const auto el : vec) {
    if (el == search_num) {
        break;
    }
}
stop = std::chrono::high_resolution_clock::now();
std::cout << "O(n): " << std::chrono::duration_cast<std::chrono::nanoseconds>(stop - start).count() << " ns\n";
```

Example Output:

```
O(logn): 0 ns
O(n): 6'949'430'300 ns
```

ZŁOŻONOŚĆ $O(n \log(n))$

Jest to tzw. złożoność liniowo-logarytmiczna, której czas wykonania jest wprost proporcjonalny do iloczynu danych wejściowych i ich logarytmu. Wyobraźmy sobie teraz sytuację: próbujemy znaleźć numer Andrzeja w książce telefonicznej, ale nasz kolega zrobił nam psikus i pozamieniał strony. Teraz musimy ją posortować, zależy nam na czasie, więc chcemy to zrobić wydajnie. Dlatego wrywamy kolejno strony z książki telefonicznej i wstawiamy je do nowej w zgodnej kolejności. Nie dość, że musimy zrobić taką operację dla n stron, to jeszcze musimy wstawiać je alfabetycznie, co zajmie nam $\log n$ czasu. Dlatego cały proces to $n \log n$.

ZŁOŻONOŚĆ $O(n \log(n))$ - PRZYKŁAD

```
constexpr size_t samples = 1'000'000'000;
std::vector<int> vec(samples);
std::iota(begin(vec), end(vec), 0);
std::random_device rd;
std::mt19937 gen(rd());

//Here our colleague mixed up phone book.
std::shuffle(begin(vec), end(vec), gen);
auto start = std::chrono::high_resolution_clock::now();
std::sort(begin(vec), end(vec));
auto stop = std::chrono::high_resolution_clock::now();
std::cout << "O(nlogn): " << std::chrono::duration_cast<std::chrono::nanosecond>
```

Possible output: $O(n \log n)$: 499'694'684'900 ns

Previous slides output: $O(n)$: 6'949'430'300 ns

ZŁOŻONOŚĆ $O(n^x)$

Jest to tzw. złożoność wielomianowa. Jej szczególnym i bardzo częstym przypadkiem jest złożoność kwadratowa - $O(n^2)$, której czas wykonania jest wprost proporcjonalny do kwadratu ilości danych wejściowych. Wyobraźmy sobie teraz inną sytuację. Udało nam się znaleźć numer Andrzeja i postanawiamy również zrobić psikus naszemu koledze, ale chcemy odwdzińczyć się z nawiązką. Dlatego drukujemy nową książkę telefoniczną, ale do każdego numeru dodajemy cyferkę '8' na początku numeru. Teraz nasz kolega nie dość, że musi poprawić każdą stronę n to jeszcze sprawdzić i poprawić każdy numer na podstawie oryginalnej książki. Taka złożoność obliczeniowa to $O(n^2)$. Przykładem złożoności $O(n^2)$ jest popularne sortowanie bąbelkowe.

ZŁOŻONOŚĆ $O(n^2)$ - PRZYKŁAD

```
constexpr size_t samples = 1'000'000;
std::vector<int> vec(samples);
std::iota(begin(vec), end(vec), 0);
auto start = std::chrono::high_resolution_clock::now();
BubleSort(vec);
auto stop = std::chrono::high_resolution_clock::now();
std::cout << "O(n^2): " << std::chrono::duration_cast<std::chrono::nanoseconds>(stop - start).count() << " ns\n"

constexpr size_t samples2 = 10'000'000; // size is 10 times higher.
std::vector<int> vec2(samples2);
std::iota(begin(vec2), end(vec2), 0);
start = std::chrono::high_resolution_clock::now();
BubleSort(vec2);
stop = std::chrono::high_resolution_clock::now();
std::cout << "O(n^2): " << std::chrono::duration_cast<std::chrono::nanoseconds>(stop - start).count() << " ns\n"

constexpr size_t samples3 = 100'000'000; // size is 100 times higher.
std::vector<int> vec3(samples3);
std::iota(begin(vec3), end(vec3), 0);
start = std::chrono::high_resolution_clock::now();
BubleSort(vec3);
stop = std::chrono::high_resolution_clock::now();
std::cout << "O(n^2): " << std::chrono::duration_cast<std::chrono::nanoseconds>(stop - start).count() << " ns\n"
```

Possible output:

```
O(n^2): 9'974'800 ns
O(n^2): 83'777'600 ns
O(n^2): 810'269'600 ns
```

ZŁOŻONOŚĆ $O(x^n)$

Jest to tzw. złożoność wykładnicza. Czas wykonania rośnie wykładniczo względem ilości danych wejściowych. Wyobraźmy sobie sytuację, w której nie dość, że książka zawiera błędy, które wcześniej celowo wprowadziliśmy, ale ktoś postanowił ją wydrukować w olbrzymim nakładzie i teraz musimy poprawić wszystkie książki, w których już czas poprawiania błędów wynosił n^2 . Dla takiej kombinacji mówimy, że złożoność jest n^n . Czyli rośnie wykładniczo wraz ze wzrostem liczby książek (próbek). Przykładem może być algorytm przeszukiwania grafu DFS (deep-first search), jeżeli danymi wejściowymi będzie macierz. Ponieważ za każdym razem musimy przejść cały rząd, aż znajdziemy interesujący nas element, więc wykonamy n^n kroków. Rzadko spotykane, więc jest formą ciekawostki 😊

ZŁOŻONOŚĆ $O(n!)$

Jest to złożoność typu silnia, czas wykonania rośnie z szybkością silni względem ilości danych wejściowych. Przykładem problemu jest problem komiwojażera z grupy algorytmów grafowych. Należy znaleźć najkrótszą trasę rozpoczynając od miasta A przechodzącą jednokrotnie przez wszystkie pozostałe miasta i wracając do miasta A. Od wielu lat analitycy głowią się, jak poprawić ten algorytm. Wciąż mamy pole do popisu 😊. Nie będę tutaj wklejał kodu, ale zainteresowanych odsyłam do wyszukania sobie algorytmu komiwojażera.

ZŁOŻONOŚĆ $O(n * n!)$

Jeden z najgorszych scenariuszy jaki możemy wykonać dla algorytmu. Wyobraźmy sobie sytuację, że nasz kolega postanowił pokazać nam, że nie warto z nim zadzierać i skarży się waszemu przełożonemu, że namieszaliście w książce telefonicznej. Teraz za karę musicie napisać program do robota układającego książki na półkach waszego kolegi w kolejności alfabetycznej. Jednak Wy postanawiacie zrobić mu kolejny (najgorszy) psikus, i piszecie robota, który będzie układał książki losowo, a następnie sprawdzał, czy może udało się je ułożyć poprawnie a jak nie, to ponownie je ściągał i znów układał na nowo. W ten sposób robot będzie układał książki kilka tygodni lub miesięcy, lecz w końcu mu się to uda 😊

W ten sposób napisaliśmy idealnie nieoptymalny algorytm sortowania o złożoności $O(n * n)!$. Przykładem takiego sortowania jest bogosort.

ZŁOŻONOŚĆ $O(n * !n)$ PRZYKŁAD

```
std::random_device rd;
std::mt19937 generator(rd());

void BogoSort(std::vector<int>& vec) {
    while (!std::is_sorted(vec.begin(), vec.end())) {
        std::shuffle(vec.begin(), vec.end(), generator);
    }
}

int main() {
    constexpr size_t samples = 10; // Only 10 elements! Try it for 100 :)
    std::vector<int> vec(samples);
    std::iota(begin(vec), end(vec), 0);
    std::shuffle(vec.begin(), vec.end(), generator);
    for (int i = 0; i < 5; ++i) {
        auto start = std::chrono::high_resolution_clock::now();
        BogoSort(vec);
        auto stop = std::chrono::high_resolution_clock::now();
        std::cout << "O(n * n!): " << std::chrono::duration_cast<std::chrono::nanoseconds>(stop - start).count() << " ns\n";
    }

    return 0;
}
```

Possible output:

```
O(n * n!): 35'938'300 ns
O(n * n!): 85'772'000 ns
O(n * n!): 899'885'600 ns
O(n * n!): 2'603'326'600 ns
O(n * n!): 145'608'700 ns
```

Q&A

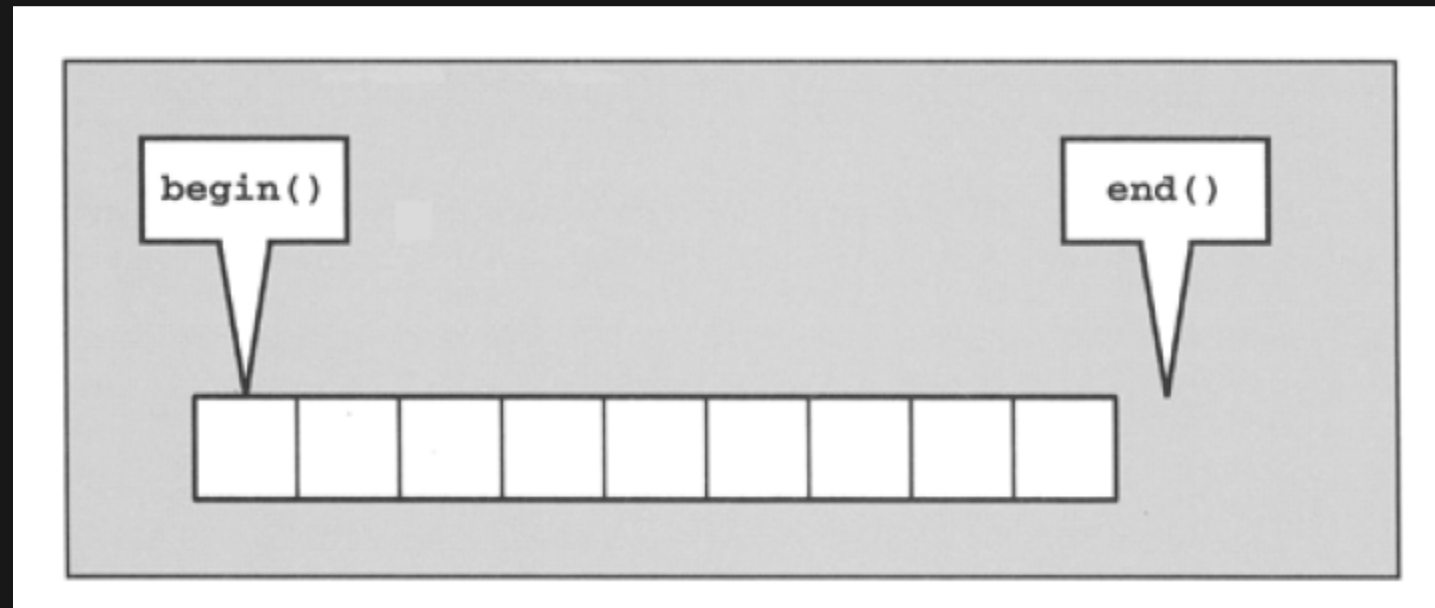
ITERATORY

KRÓTKA POWTÓRKA #1

Iterator jest to obiekt, który wskazuje na dany element w kontenerze. W zależności od typu możemy na nim wykonywać różne operacje, np: inkrementować go `operator++`, dekrementować `operator--` lub wykonywać operacje typu `it += 6`. W celu odwołania się do wskazywanego elementu przez iterator używamy `operator*` czyli dereferencji (jak na zwykłych wskaźnikach).

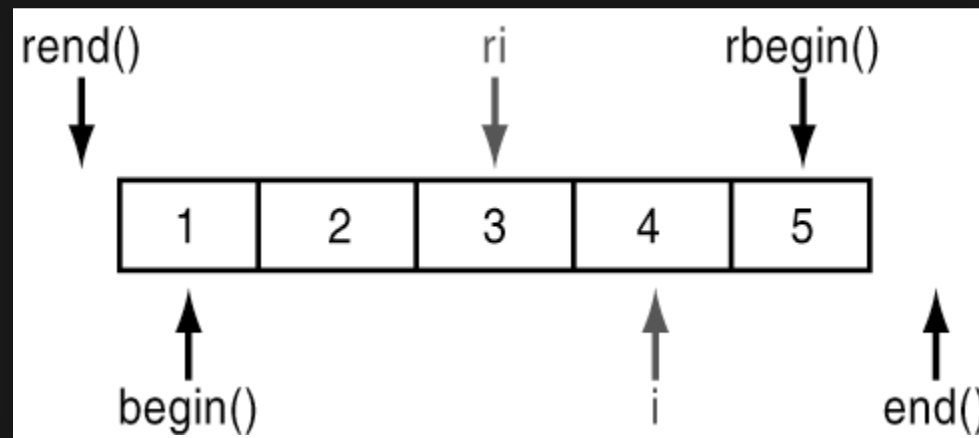
KRÓTKA POWTÓRKA #2

Każdy kontener ma 2 końce. Na jeden z nich wskazuje `begin()`, a na drugi `end()`.

KRÓTKA POWTÓRKA #3

Dla niektórych kontenerów możemy także pobrać odwrotny iterator (ang. reverse iterator) umożliwiający nam przejście wstecz przez zakres.

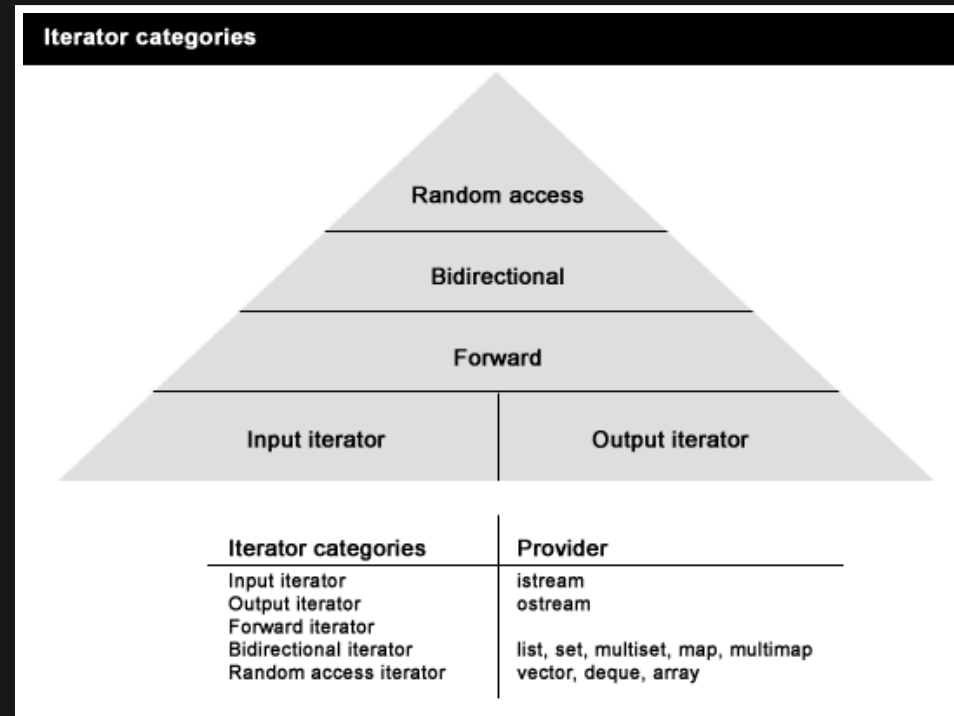

KRÓTKA POWTÓRKA #4

Jeżeli nie chcemy modyfikować danych wskazywanych przez iterator zastosujemy opcję z przedrostkiem `c` pochodzącym od słowa `constant`.

- `cbegin()`
- `cend()`
- `crbegin()`
- `crend()`

HIERARHIA ITERATORÓW

Pytanie, co powinno się znaleźć w miejscu `forward_iterator`?

- `std::forward_list`
- `std::unordered_set`
- `std::unordered_map`

"NAJBIEDNIEJSZE" ITERATORY, CZYLI INPUT I OUTPUT

Input iterator: pochodzi np. ze strumienia `std::istream`, czyli znanego nam `std::cin`. Raz wczytane dane znikają, nie możemy ich ponownie odczytać. Mamy możliwość tylko jednorazowego przejścia przez dane. Innym słowem jak tylko odczytamy jakąś daną nasz operator od razu jest inkrementowany.

```
int a;  
int b;  
std::cin >> a >> b;
```

Output iterator: pochodzi np. ze strumienia `std::ostream`, czyli znanego nam `std::cout`. Raz wypisane dane znikają, nie możemy ich ponownie wyświetlić, musimy ponownie podać dane.

```
int a;  
int b;  
std::cin >> a >> b;  
std::cout << a << ' ' << b;
```

PYTANIE

Jakie mamy dostępne operatory dla input iterator, a jakie dla output iterator?

Input iterator:

- `operator++`
- `operator*`
- `operator->`
- `operator==`
- `operator!=`

Output iterator:

- `operator()++`
- `operator*`

FORWARD ITERATOR

Jest to iterator, który umożliwia nam wielokrotne przejście danego zakresu w jedną stronę (w przód).

```
std::forward_list<int> list {1, 2, 3, 4, 5};  
for (auto it = list.begin() ; it != list.end() ; ++it) {  
    std::cout << *it << '\n';  
}
```

Output: 1 2 3 4 5

Pytanie: Jakie mamy dostępne operatory dla tego iteratora?

- operator++
- operator*
- operator->
- operator==
- operator!=

BIDIRECTIONAL ITERATOR

Jest to iterator, który umożliwia nam wielokrotne przejście danego zakresu w obie strony (w przód i tył).

```
std::list<int> list{1, 2, 3, 4, 5};
for (auto it = list.begin(); it != list.end(); ++it) {
    std::cout << *it << ' ';
}
auto last = std::prev(list.end());
for (auto it = last; it != std::prev(list.begin()); --it) {
    std::cout << *it << ' ';
}
```

Output: 1 2 3 4 5 5 4 3 2 1

Pytanie: Jakie mamy dostępne operatory dla tego iteratora?

- operator++
- operator*
- operator->
- operator==
- operator!=
- operator--

RANDOM ACCESS ITERATOR

Jest to iterator, który umożliwia nam wielokrotne przejście danego zakresu w obie strony (w przód i tył), a także dostęp do dowolnego obiektu.

```
std::vec<int> vec{1, 2, 3, 4, 5};
for (auto it = vec.begin(); it != vec.end(); ++it) {
    std::cout << *it << ' ';
}
auto last = std::prev(vec.end());
for (auto it = last; it != std::prev(vec.begin()); --it) {
    std::cout << *it << ' ';
}
std::cout << vec[3];
```

Output: 1 2 3 4 5 5 4 3 2 1 3

RANDOM ACCESS ITERATOR

Pytanie: Jakie mamy dostępne operatory dla tego iteratora?

- `operator++`
- `operator*`
- `operator->`
- `operator==`
- `operator!=`
- `operator--`
- `operator<`
- `operator<=`
- `operator>`
- `operator>=`
- `operator+`
- `operator-`
- `operator[]`

CIEKAWOSTKA

W C++ 17 wprowadzono jeszcze typ: `ContiguousIterator`. Zawiera on wszystkie cechy `Random Access iterator` oraz zapewnia, że wszystkie dane są ułożone w jednym miejscu w pamięci.

Q&A

ALGORYTMY

TYPY ALGORYTMÓW

Podaj, jakie znasz algorytmy:

- Niemodyfikujące sekwencji?
- Modyfikujące sekwencje?
- Partycjonujące?
- Sortujące?
- Przeszukujące binarnie?
- Operujące na kopcu (ang. Heap)?
- Min/max?
- Porównujące?
- Dokonujące permutacji?
- Numeryczne?

QUIZ

Korzystając z `cppreference` odpowiedz na pytania:

- Jaką złożoność ma `std::sort()`?
- Jaki algorytm użyjesz dla połączenia 2 kontenerów naprzemiennie?
- Jaki algorytm użyjesz, aby zsumować wszystkie elementy w `std::vector`?
- Jaki algorytm użyjesz, aby pomnożyć 2 kontenery ze sobą?
- Jaki algorytm użyjesz, aby usunąć liczby parzyste?
- Jaki algorytm użyjesz, aby wypełnić strukturę wartościami od 0 do n?
- Jaki algorytm użyjesz, aby zawsze na 1. miejscu (0 index) znajdował się największy element?
- Jaki algorytm użyjesz, by wyszukać czy dana liczba znajduje się w posortowanym kontenerze?
- Jaki algorytm użyjesz, aby podzielić kontener na 2 zakresy, zawierające mniejsze i większe wartości niż 10?
- Jaki algorytm użyjesz, aby zmienić kolejność 2 elementów w kontenerze?

STD::ROTATE

[Link do wideo](#)

ZADANIE 1

Napisz funkcję, która przyjmie `std::vector<int>&`, zmienną `int value`, oraz zmienną `int new_pos`. Funkcja powinna odnaleźć `value` w `std::vector<int>` i jeżeli ją znajdzie wstawić ją na nowe miejsce `new_pos`, odpowiednio przesuwając resztę elementów by nie zaburzyć ich sekwencji. Następnie zwróć `true`, jeżeli proces się udał, lub `false`, jeżeli nie dało się zmienić kolejności (np. nie istnieje wartość).

```
bool ChangePos(std::vector<int>& vec, int value, int new_pos)
```

ROZWIĄZANIE 1

```
bool ChangePos(std::vector<int>& vec, int value, int new_pos) {
    if (new_pos >= vec.size()) {
        return false;
    }

    auto begin = vec.begin();
    auto end = vec.end();
    auto it = std::find(begin, end, value);
    if (it == end) {
        return false;
    }

    auto item_pos = std::distance(begin, it);
    if (item_pos > new_pos) {
        std::rotate(begin + new_pos, begin + item_pos, begin + item_pos + 1);
    } else {
        std::rotate(begin + item_pos, begin + item_pos + 1, begin + new_pos + 1);
    }

    return true;
}
```


STD::STABLE_PARTITION

Przykład wideo

ZADANIE 2

Napisz funkcję, która przyjmie dwa `std::vector<int>` oraz zmienną `int`. Pierwszy `std::vector<int>` zawiera kontener na którym operujemy, drugi zawiera wartości jakie chcemy przenieść, a wartość `int` to numer indexu, na który chcemy przenieść wartości.

```
void ChangePos(std::vector<int>& vec, const std::vector<int>& values, int position)
```

ROZWIĄZANIE 2

```
void ChangePos(std::vector<int>& vec, const std::vector<int>& values, int new_pos) {
    auto pred {[&](auto& el){
        return (std::find(values.begin(), values.end(), el) == values.end());
    }};

    auto middle = vec.begin() + new_pos + values.size() - 1;
    std::stable_partition(vec.begin(), middle, pred);
    std::stable_partition(middle, vec.end(), [&](auto& el){ return !pred(el); });
}

void PrintVec(const std::vector<int>& vec) {
    for (const auto el : vec) {
        std::cout << el << ' ';
    }
    std::cout << '\n';
}

int main() {
    std::vector<int> vec{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10};
    PrintVec(vec);
    ChangePos(vec, {1, 3, 9}, 4);
    PrintVec(vec);
}
```

ZADANIE 3

Napisz funkcję `Gather`, która przyjmie `std::vector<char>` oraz spowoduje, że wszystkie wystąpienia `*` pojawią się w środku `std::vector<char>`.

Input: `std::vector<char> vec { '*', '@', '*', '#', '@', '^', '*', '(', ')', '*' };`

Output: `@ # @ * * * * ^ ()`

ROZWIĄZANIE 3

```
void Gather(std::vector<char>& vec) {
    auto pred { [&](auto& el) {
        return el != '*';
    }};

    auto middle = vec.begin() + vec.size() / 2;
    std::stable_partition(vec.begin(), middle, pred);
    std::stable_partition(middle, vec.end(), [&](auto& el) { return !pred(el); });
}

void PrintVec(const std::vector<char>& vec) {
    for (const auto el : vec) {
        std::cout << el << ' ';
    }
    std::cout << '\n';
}

int main() {
    std::vector<char> vec {'*', '$', '@', '*', '#', '@', '^', '*', '(', ')', '$', '*'};
    PrintVec(vec);
    Gather(vec);
    PrintVec(vec);
}
```

ZADANIE 4

Napisz funkcję `GetVec(size_t count)`, która zwróci `std::vector<int>` z wartościami od 10 do 10 + n, inkrementując je co 1. Następnie napisz drugą funkcję `int Multiply(std::vector<int> vec)`, która zwróci wartość równą iloczynowi każdego elementu `std::vector<int>`.

Input: `GetVec(7)`

Output: {10, 11, 12, 13, 14, 15, 16}

Input: `Multiply(vec)`

Output: 57657600

ROZWIĄZANIE 4

```
std::vector<int> GetVec(size_t count) {  
    std::vector<int> vec(count);  
    std::iota(begin(vec), end(vec), 10);  
    return vec;  
}  
  
int Multiply(const std::vector<int>& vec) {  
    return std::accumulate(begin(vec), end(vec), 1, std::multiplies<int>());  
}  
  
int main() {  
    std::cout << Multiply(GetVec(7)) << '\n';  
  
    return 0;  
}
```

Q&A

ZADANIE DOMOWE

ZADANIE 1

Wykorzystując `std::inner_product`, napisz program, który obliczy średnią arytmetyczną dwóch `std::vector<int>`.

Input: {1, 2, 3, 4} {1, 2, 3, 4}

Output: 2.5

ZADANIE 1 #2

Następnie wykorzystując `std::inner_product`, napisz funkcję, która obliczy odległość między 2 punktami dla n wymiarów.

Metrykę euklidesową w przestrzeni definiujemy:

$$\mathbb{R}^n$$

$$d_e(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \sqrt{(y_1 - x_1)^2 + \dots + (y_n - x_n)^2}$$

Input: {7, 4, 3} {17, 6, 2}

Output: 10.247

ZADANIE 2

Napisz program `advanced_calculator`. Program ten powinien posiadać pętlę główną, która będzie przyjmować dane od użytkownika. Wszystkie komendy kalkulatora powinny być przechowywane w mapie, która ma klucz `char` w postaci znaku odwołującego się do komendy (np. `+` -> dodaj, `%` -> modulo), a jej wartością powinna być funkcja `std::function<>` będąca wrapperem na wyrażenia lambda dokonujące określonej kalkulacji. Program powinien także zwracać odpowiedni error code, jeżeli użytkownik poda złe dane np. dzielenie przez 0 lub spróbuje dodać `a1a + 5`.

Input: `5 + 5` -> operacja dodawania dwóch liczb 5 i 5 -> output: `10`.

Input: `5 ^ 2` -> operacje potęgowania -> output: `25`.

Input `125 $ 3` -> operacja pierwiastka (`sqrt` za długie), pierwiastek sześcienny z 125 -> output: `5`.

FUNKCJE KALKULATORA

- Dodawanie, mnożenie, dzielenie, odejmowanie, (+, *, /, -),
- Modulo (%),
- Obliczanie silni (!),
- Podnoszenie liczby do potęgi (^),
- Obliczanie pierwiastka (\$).

ERROR CODE

- Ok,
- `BadCharacter` -> Jeżeli użytkownik poda znak inny niż liczbę.
- `BadFormat` -> Jeżeli użytkownik poda zły format komendy np. `+ 5 4`, powinno być `4 + 5`.
- `DivideBy0` -> dzielenie przez 0.
- `SqrtOfNegativeNumber` -> pierwiastek z liczby ujemnej.
- `ModuleOfNonIntegerValue` -> Próba obliczenia % na liczbie niecałkowitej.

FUNKCJA, KTÓRA BĘDZIE TESTOWANA

- `ErrorCode process(std::string input, double* out)`
- Funkcja ta powinna w pętli przyjmować kolejne dane od użytkownika oraz dokonywać odpowiedniej kalkulacji.
- Jeżeli dane są poprawne, zwróci `ErrorCode:Ok`, a w zmiennej `out` zapisze dane.
- Jeżeli wystąpi któryś z błędów, funkcja go zwróci, a w `out` nie zapisze nic.

CODERS SCHOOL

